

Отже, реформування самого митного законодавства та забезпечення комплексного контролю за дотриманням митних правил суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності та громадянами, вдосконалення контрольних процедур за нарахуванням і сплатою митних платежів і, взагалі, впровадження спрощених та модернізованих митних процедур на кордоні й всередині держави необхідні заходи для підвищення рівня надходжень митних податків до державної казни, що, своєю чергою, впливатиме на конкурентоспроможність національної економіки та її стратегічне майбутнє.

Література:

1. Годованець О. Проблемні аспекти адміністрування митних платежів і напрями їх усунення / О. Годованець // Світ фінансів. – 2015. – № 4(17). – С. 147–153.
2. Запорожець О. Система адміністрування митних платежів в Україні / О. Запорожець // Вісник КНТЕУ : зб. наук. праць. – 2012. – № 2. – С. 104–111.
3. Крисоватий А. І. Податкова система [Текст]: Навч. посіб. / А. І. Крисоватий, О. М. Десятнюк. – Тернопіль: ТАНГ, 2004. – 331 с.

Храпцьо Дмитро

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: викладач Титор В. Й.

ПРОБЛЕМАТИКА ВВЕЗЕННЯ АВТОТРАНСПОРТУ НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ В МИТНОМУ РЕЖИМІ «ТРАНЗИТ» ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

За останні роки в Україні постала проблема з ввезенням та перебуванням автотранспорту на територію України без розмитнення. Це пов'язано з цінами на авто в Україні та за кордоном, рівнем життя населення, заробітною платою і т.п. Одним словом люди почали шукати шляхи ввезення автомобілів з Європи в Україну без сплати митних платежів.

Одним з таких шляхів є ввезення громадянами-резидентами автотранспорту на територію України в митному режимі транзит.

Згідно статті 90 Митного кодексу України транзит – це митний режим, відповідно до якого товари та/або транспортні засоби комерційного призначення переміщуються під митним контролем між двома органами доходів і зборів України або в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів без будь-якого використання цих товарів, без сплати митних платежів та без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Особливостями ввезення громадянами транспортних засобів особистого користування з метою транзиту через митну територію України визначено в ст. 381 Митного кодексу. Відтак громадяни можуть ввозити транспортні засоби особистого користування з метою транзиту через митну територію України за умов їх письмового декларування в порядку, передбаченому для громадян, та внесення на рахунок митного органу ДФС, що здійснив пропуск таких

транспортних засобів на митну територію України, грошові застави в розмірі митних платежів, що підлягають сплаті при ввезенні таких ТЗ на митну територію України з метою вільного обігу. Але зазначені вимоги не поширюються на ТЗ, які постійно зареєстровані у відповідних реєстраційних органах іноземної держави, що підтверджується відповідними документами.

Відповідно до цих законів наші громадяни ввозять ТЗ з країн Європи і користуються ними роками. Але згідно ст. 95 Митного кодексу строк транзитного ввезення автомобільного транспорту на територію України становить 10 діб (у разі переміщення в зоні діяльності однієї митниці – 5 діб). Відповідальність за порушення строків вказана у ст. 470 Кодексу де зазначено: що перевищення строку доставки товарів, ТЗ комерційного призначення, що перебувають під митним контролем, до органу доходів і зборів призначення (а при переміщені в межах зони діяльності одного органу доходів і зборів – від одного підрозділу цього органу до іншого), митних або інших документів на ці товари, транспортні засоби не більше ніж на одну добу – тягне за собою попередження або накладення штрафу в розмірі десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (170 грн), за перевищення строку більше ніж одна доба, але не більше 10 діб – 3400 грн, а якщо перевищення строку більше 10 діб також втрата цих товарів, транспортних засобів, документів чи видача їх без дозволу органів доходів і зборів – тягнуть за собою штраф у розмірі – 8500 грн. При цьому немає ні одного Закону, ні одного нормативно-правового акту, який би змушував після сплати цих штрафів вивезти ТЗ за межі України. [2]

Стягнення цих штрафів припадає на митні органи які відбуваються при перетині цього ТЗ через митний кордон України або проведення спільних операцій разом з працівниками поліції, що в нашій країні є великою рідкістю.

Також є ще одна стаття 467 Кодексу, яка говорить нам про те, що при порушенні митних правил відповідно статті 522 цього Кодексу митні справи які розглядаються органами доходів і зборів, адміністративне стягнення за порушення митних правил може бути накладено не пізніше, ніж через шість місяців з дня вчинення правопорушення.

І на завершення ст. 61 Конституції України вказує нам на те, що ніхто не може бути двічі притягнутий до юридичної відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення. Юридична відповідальність особи має індивідуальний характер. [3]

Тобто з цього вище написаного хотів би зазначити, що в законодавстві України є прогалини, якими користуються наші громадяни і цим самим ввозять в Україну ТЗ “чорними схемами” та уникають відповідальності за порушення митних правил. На даний час за підрахунками митниці ДФС в Україну ввезено більше 1 мільйона автомобілів з різних країн Європи. Це свідчить про те, що ціни на українському ринку автомобілів є недоступними для більшості українців. А новоприйнятий Закон № 3251 від 07.10.2015 р., зазначає зменшення акцизного збору для автомобілів, які виготовлені не пізніше 1 січня 2010 року та відповідають нормам Євро 5. Тобто якщо ви купили автомобіль,

який виготовлено до 2010 року, ви не зможете його розмитнити за зниженою акцизною ставкою. [1]

Шляхом вирішення цієї проблеми може бути дозвіл на ввезення таких авто на територію України та їх легальне переміщення на протязі року, при сплаті певних податків (наприклад 300 євро в рік) і реєстрації таких транспортних засобів у певних органах державної реєстрації (без зміни номерних знаків та документів) або розширити дію Закону № 3251 на автомобілі старші 2010 року.

На даний час є багато законопроектів, які внесені до ВРУ з пропозиціями вирішення цієї проблеми, але депутати не охоче голосують за ці пропозиції або відправляють їх на доопрацювання.

Література:

1. Митний кодекс України ст. 470 від 11.08.2013 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://urist-ua.net/кодекси/митний_кодекс_україни/.
2. Податковий кодекс України Закон № 3251 від 07.10.2015р. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=56718.
3. Конституція України ст.61 від 28.06.1996р. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

Хрущ Діана

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к.е.н., доцент Луцик А. І.

ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Митна система України сформувалась зі здобуттям незалежності. За роки розвитку вона зазнавала неодноразових змін. Будь-яка зміна крім позитивного ефекту може приносити і проблематику, яка може негативно впливати на функціонування. Митна система кожної держави, як і економічна система в цілому, є своєрідним дзеркалом, що відображає процес розвитку та трансформації країн, суперечливі і особливі умови фінансової системи, рівень розвитку національної економіки, соціальної сфери, географічне положення та економічні умови. Тому у світі не може бути держав із тотожними митними системами.

Проблематику митної системи, ланок та їх взаємозв'язків розглядали у свої працях О. Бакаєва, І. Бережнюк, І. Бондаренко, О. Гребельник, Ю. Дьомін, А. Дусик, І. Карамбович, Т. Корньєва, О. Крестьянінов, Н. Липовська, А. Мазур, В. Науменко, А. Павлов, П. Пашко, Д. Приймаченко, В. Прокопенко, І. Тимошенко, В. Ченцов. У своїх працях науковці створили теоретичні передумови для висвітлення характеру, змісту та функцій митних органів в митній системі України, а також розглядали окремі особливості функціонування митної системи. Виходячи з наявної літератури, що висвітлює проблеми, покладені в основу дослідження, можна говорити про недостатню